DA

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet

Undgå at blive en "bortførende" forælder ved at have kendskab til, hvordan man på lovlig vis flytter på tværs af grænserne med sine børn.

Erfaringerne viser, at uretmæssig fjernelse eller manglende tilbagegivelse (tilbageholdelse) af et barn ofte skyldes manglende viden hos den såkaldte bortførende forælder. Som regel kender forældre ikke de betingelser, der gælder, når de passerer grænser med deres barn, eller de foranstaltninger, de skal træffe, inden de lovligt kan rejse til udlandet med deres barn.

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Sidste opdatering: 30/05/2023

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Belgien

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Ifølge belgisk lovgivning tilhører retten til at ændre en mindreårigs bopæl indehaveren af forældremyndigheden. Derfor er det kun indehaveren eller indehaverne af forældremyndigheden over barnet, der har tilladelse til at ændre barnets bopæl.

I princippet, uanset forældrenes status og uanset om de bor sammen eller ej, har forældrene fælles forældremyndighed i barnets tarv (jf. artikel 373 og 374 i den civile lovbog).

Hvis forældrene beslutter at gå fra hinanden, er det muligt at søge om fritagelse for princippet om fælles udøvelse af forældremyndigheden.

Forældremyndigheden overdrages til den ene af forældrene ved en retsafgørelse og vil derefter blive betragtet som en eneforældremyndighed. Hvis forældremyndigheden udelukkende udøves af den ene af forældrene, kan det betyde, at denne forælder får overdraget alle privilegier i forbindelse med forældremyndigheden, herunder valg af barnets bopæl. Derfor kan barnet flyttes til et andet land uden den anden forælders samtykke. I sådanne tilfælde skal den forælder, der ikke har forældremyndighed, ikke desto mindre tildeles samværsret. Retten kan indskrænke eneforældremyndigheden ved at indføre undtagelser, der kræver samtykke fra den anden forælder i forbindelse med visse beslutninger vedrørende barnet. Valget af barnets bopæl kan være en sådan beslutning, der skal træffes i fællesskab, hvis den ene forælder har eneforældremyndighed.

Det skal også bemærkes, at hvis barnet er omfattet af en beskyttelseskendelse, der indebærer ændring af vilkårene for udøvelse af forældremyndigheden, har denne kendelse forrang. I sådanne tilfælde må ingen af forældrene flytte barnet til udlandet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, kræves der samtykke fra begge forældre for at ændre barnets bopæl.

Den ene forælder har eneforældremyndighed med undtagelse af visse beslutninger, f.eks. vedrørende barnets bopæl, kræves der samtykke fra den anden forælder. Men hvad angår tredjemand i god tro, formodes der at foreligge en gensidig aftale mellem forældrene.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis der ikke foreligger en aftale mellem indehaverne af forældremyndigheden om barnets bopæl, er det op til den geografisk kompetente domstol at give eller nægte tilladelse til, at barnet flyttes til et andet land.

Den kompetente domstol kan *underrettes på forhånd* af en forælder, der udøver fælles forældremyndighed, for at foregribe en afgørelse, som vedkommende er uenig i. En forælder, der udøver fælles forældremyndighed, kan også indgive en *efterfølgende* appel mod en beslutning, som den anden forælder allerede har truffet.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Hvis forældremyndigheden er tildelt den ene af forældrene, har kun denne forælder ret til at tage barnet med til et andet land på en tidsbegrænset ferie.

En forælder, der ikke har forældremyndigheden over barnet, men som har samværsret, må kun tage barnet med til udlandet med forudgående skriftligt samtykke fra den forælder, der har forældremyndigheden, eller en udtrykkelig tilladelse udstedt af den kompetente domstol.

Ved fælles forældremyndighed gælder det, at når der ikke er truffet nogen afgørelse om barnets bopæl, har begge forældre ret til at rejse til udlandet med barnet. Barnets bopæl kan dog ikke ændres.

Endelig gælder det, at når forholdene vedrørende barnets bopæl er genstand for en domstolskendelse, må hver forælder kun rejse med barnet i sine respektive samværsperioder, medmindre retten udtrykkeligt har forbudt dette.

I de to sidstnævnte tilfælde kan det være nødvendigt for den forælder, der rejser sammen med barnet, at indhente en tilladelse til at rejse, som er underskrevet af den anden forælder, for at undgå problemer.

Sidste opdatering: 10/01/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Bulgarien

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Når begge forældre deler forældremyndigheden, skal de træffe beslutningen om at tage deres barn med til et andet land i fællesskab.

Hvis forældrene ikke bor sammen, kan de indgå en aftale om, hvor barnet skal bo, om udøvelse af forældremyndigheden og om den personlige kontakt med barnet og bede retten på barnets bopæl om at stadfæste aftalen.

Hvis forældrene ikke kan blive enige, afgøres tvisten af kredsdomstolen *(rayonen sad)* på barnets bopæl, som træffer afgørelse om barnets bopæl, udøvelsen af forældremyndigheden og den personlige kontakt med barnet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Uanset om forældrene har fælles forældremyndighed, og uanset om retten har godkendt en aftale, eller har truffet afgørelse om tildeling af forældremyndigheden til den ene af forældrene og fastsat barnets faste bopæl hos denne forælder, skal der, for at barnet kan få tilladelse til at forlade Bulgariens område, ligeledes indhentes skriftlig tilladelse fra den forælder, der ikke har forældremyndigheden, og dennes underskrift skal bekræftes af en notar (artikel 76, stk. 9, i lov om bulgarske identitetsdokumenter).

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

I tilfælde af uenighed mellem forældrene om barnets rejse til udlandet og barnets faste bopæl afgøres tvisten i henhold til henholdsvis artikel 127a i familieloven og artikel 127, stk. 2, eller artikel 59 i familieloven.

Når retten træder i stedet for forælderens samtykke til udstedelse af et pas og barnets rejse til udlandet (uanset opholdets varighed), gælder der en særlig beskyttelse af barnet tarv under dets ophold uden for Bulgarien. Tilladelsen kan således kun gives for en tidsbegrænset periode og for et eller flere lande inden for et afgrænset område (f.eks. Den Europæiske Unions medlemsstater) eller for et ubegrænset antal rejser inden for en bestemt periode, men ligeledes til bestemte lande.

I henhold til de bindende instrukser vedrørende fortolkningen af loven, jf. fortolkende beslutning nr. 1/2016 af 3. juli 2017 i fortolkningssag nr. 1 ifølge registret for 2016 for store afdeling i den øverste kassationsdomstols (*varhoven kassatzionen sad)* civile afdeling, kan en tilladelse ikke endeligt erstatte forælderens samtykke og ej heller være til rejser, der er ubegrænsede i tid og med hensyn til geografisk område.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

I loven om bulgarske identitetsdokumenter sondres der ikke mellem de forskellige situationer for barnets rejser til udlandet og kravet om samtykke fra den forælder, der ikke ledsager barnet på rejsen, hvor samtykket skal bekræftes af en notar.

Rejsen kan være kortvarig, hvor barnet ikke skifter bopæl til et sted uden for Bulgarien. Hvis parterne er uenige om en rejse, som barnet skal foretage til udlandet med henblik på en udflugt, ferie, besøg hos slægtninge, uddannelse, kultur- eller idrætsbegivenheder, konkurrencer, behandling osv., undersøger retten årsagen til anmodningen. Hvis der ikke foreligger oplysninger vedrørende en konkret og reel risiko, fastlægger retten betingelserne for tilladelsen. I forbindelse med barnets kortvarige rejser til udlandet er der kun minimal risiko for, at der opstår en konflikt mellem barnets ret til at rejse og forælderens ret til personlig kontakt, og selv om en sådan konflikt skulle opstå, må forælderen acceptere denne midlertidige begrænsning af sine rettigheder, hvis rejsen er i barnets interesse.

Formålet med rejsen kan også være, at barnet skal flytte til udlandet. Når retten behandler spørgsmålene vedrørende et barns rejse til udlandet og dermed udstedelse af de påkrævede identitetsdokumenter, må den ikke tillade, at barnets rejse indebærer, at barnet skifter bopæl, medmindre ansøgningen om tilladelse er ledsaget af en ansøgning om flytning af barnets bopæl. Fastlæggelsen af barnets bopæl er udtryk for den overordnede interesse i at integrere det i en familiemæssig og social sammenhæng og forudsætter, at barnet skal bo varigt på den pågældende bopæl.

Sidste opdatering: 22/07/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Tjekkiet

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

En forælder, der ikke har den anden forælders samtykke til at flytte barnet, skal have rettens godkendelse.

Hvis forældrene i forbindelse med udøvelsen af forældreansvaret ikke når til enighed om et spørgsmål af betydning for barnet, navnlig i lyset af barnets tarv, træffer retten afgørelse på anmodning af den ene af forældrene (artikel 877 i lov nr. 89/2012, den civile lovbog, med ændringer). Flytning af et barn til et andet land betragtes også som et spørgsmål af betydning for barnet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

En langvarig flytning af barnet (dvs. ikke i forbindelse med f.eks. ferie) kræver altid samtykke fra den anden forælder, medmindre den pågældende forælder har fået frataget forældreansvaret helt eller delvist. Forældrenes samtykke kræves, uanset om retten allerede har taget stilling til forældreansvaret (pasning af barnet), eller der endnu ikke er truffet beslutning om barnets pasning. Der skelnes ikke mellem gifte og ugifte forældre.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til flytningen, træder en domstolskendelse i stedet for dette samtykke (artikel 877 i lov nr. 89/2012, den civile lovbog, med ændringer).

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Nej, midlertidig flytning, f.eks. så barnet kan holde ferie med en af forældrene, betragtes generelt ikke som et spørgsmål af stor betydning, jf. artikel 877 i lov nr. 89/2012, den civile lovbog, med ændringer.

Sidste opdatering: 09/11/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Tyskland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Spørgsmålet om, hvor barnet skal bo permanent, er en del af retten til at bestemme, hvor man vil opholde sig (*Aufenthaltsbestimmungsrecht*) og dermed en del af den faktiske personforsorg (*Personensorge*, jf. § 1631, stk. 1, i den tyske borgerlige lovbog (Bürgerliches Gesetzbuch (BGB)), der ligesom forvaltningen af barnets formue er omfattet af forældremyndigheden i henhold til BGB's § 1626, stk. 1.

Der er herved - i modsætning til eksempelvis en kort ferierejse til et europæisk naboland - tale om et spørgsmål af afgørende betydning (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*), jf. § 1687, stk. 1, første punktum, i BGB, idet begge forældre skal være enige herom, hvis de har fælles forældremyndighed. En forælder kan derfor kun flytte til udlandet med barnet uden den anden forælders samtykke, hvis han eller hun har forældremyndigheden alene eller i det mindste har ret til ensidigt at bestemme barnets opholdssted.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Samtykke fra den anden forælder til barnets rejse er påkrævet, når forældrene har fælles forældremyndighed (retten til at tage ophold) (se også svaret på spørgsmål 1).

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Fjernelsen af barnet er ikke retsstridigt, hvis den forælder, der ønsker at flytte med barnet, har forældremyndigheden alene eller i hvert fald ret til ensidigt at bestemme barnets opholdssted.
Hvis dette ikke er tilfældet, kan familieretten i tilfælde af tvister mellem forældrene efter anmodning fra en forælder overlade afgørelsen af spørgsmålet til en af forældrene i overensstemmelse med BGB's § 1628. I denne forbindelse skal retten træffe den afgørelse, der er til barnets bedste, idet der tages hensyn til de berørte personers faktiske forhold og muligheder samt til de berørte personers legitime interesser, jf. § 1697a i BGB.
I henhold til § 1671, stk. 1, i BGB kan en forælder, der lever adskilt fra den anden forælder, indgive en begæring til familieretten om at få overført forældremyndigheden over barnet eller en del heraf, f.eks. retten til at bestemme opholdsstedet. Begæringen skal imødekommes, hvis den anden forælder giver samtykke hertil, medmindre barnet (der er mindst 14 år gammelt) modsætter sig det, eller det må forventes, at ophævelse eller delvis overdragelse af den fælles forældremyndighed til ansøgeren bedst tilgodeser barnets tarv. Hvis retten imødekommer begæringen, kan den pågældende forælder frit bestemme, hvor barnet skal bo.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Hvis en forælder er indehaver af forældremyndigheden alene, kan denne uden videre og også med kort varsel tage barnet med til udlandet. Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, skal de i princippet afgøre dette spørgsmål i fællesskab, jf. BGB's § 1627. Hvis forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke lever sammen, skal de i fællesskab afgøre, i hvilke tilfælde den planlagte rejse ikke er en del af dagligdagen, men et spørgsmål af afgørende betydning, jf. § 1687, stk. 1, første punktum, i BGB. Den forælder, som barnet sædvanligvis opholder sig hos, har beføjelse til alene at træffe beslutninger om spørgsmål vedrørende dagligdagen, jf. BGB's § 1687, stk. 1, andet punktum. Det fremgår af § 1687, stk. 1, fjerde punktum, i BGB, at den anden forælder på egen hånd kun kan tage stilling til forhold vedrørende den faktiske omsorg for barnet (*Angelegenheiten der tatsächlichen Betreuung*). I loven fastsættes det ikke, hvilke spørgsmål der er af afgørende betydning, hvilke spørgsmål der vedrører dagligdagen, og hvilke der hører ind under den faktiske omsorg for barnet. Der skal tages stilling til dette spørgsmål i hvert enkelt konkret tilfælde. Som udgangspunkt kan både den forælder, som barnet normalt opholder sig hos, og den forælder, der har samkvemsret med barnet, træffe afgørelse om midlertidige udlandsrejser på egen hånd, for så vidt som der ikke er tale om rejser til fjerntliggende områder eller områder med politisk uro. Den forælder, der har samkvemsret med barnet, skal imidlertid underrette forældremyndighedens indehaver om rejsens formål. Den forælder, der hovedsageligt tager sig ar barnet, kan på egen hånd træffe afgørelse om rutinemæssig lægebehandling.
Hvis barnet skal underkastes lægebehandling i et andet land, er der imidlertid ikke længere tale om en rutinebehandling.
Hvis en forælder ikke har del i forældremyndigheden, kan denne ikke bestemme, hvor barnet skal opholde sig. Mens han eller hun udøver sin samkvemsret i medfør af § 1687a i BGB, har denne de samme beføjelser som en forælder, der har fælles forældremyndighed, og som barnet normalt opholder sig hos, jf. § 1687, stk. 1, fjerde punktum.

Sidste opdatering: 02/11/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Estland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Generelt har forældrene fælles forældreansvar, hvilket betyder, at forældrene udøver forældreansvaret i fællesskab og enighed under hensyntagen til barnets generelle tarv. Det er et vigtigt princip, at forældrene udøver det fælles forældreansvar ligeligt, dvs. at de har samme de rettigheder og forpligtelser over for deres børn. Forældreansvaret omfatter retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, herunder om barnet må rejse til udlandet.
Hvis forældrene har fælles forældreansvar, har begge forældre samme ret til at beslutte, hvorvidt barnet kan flyttes til et andet land. Derfor kan et barn som hovedregel ikke flyttes til udlandet uden den anden forælders samtykke.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis forældrene har fælles forældreansvar, er det et generelt princip, at det altid er nødvendigt med den anden forælders samtykke.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis forældre med fælles forældreansvar ikke kan nå til enighed om et spørgsmål af betydning for barnet, som også kan vedrøre flytning barnet til et andet land, hvis dette er nødvendigt, kan retten give den ene af forældrene ret til at træffe beslutning i denne sag.
Hvis den ene af forældrene ikke giver sit samtykke til, at barnet flyttes til et andet land, selv om dette er nødvendigt, kan den anden forælder således anmode retten om tilladelse til, som en undtagelse, selv at træffe beslutning om at flytte barnet til et andet land. Dermed kan retten pålægge den forælder, der har fået lov til at træffe beslutning i et konkret tilfælde, yderligere forpligtelser.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Hvis forældrene har fælles forældreansvar, gælder de samme regler, uanset varigheden af eller begrundelsen for at træffe beslutning om barnets bopæl. Indtil det fælles forældreansvar ophæves, eller retten f.eks. giver den ene forælder ret til at bestemme, hvor barnet skal bo, har begge forældre fortsat samme ret til at træffe beslutning om midlertidig eller varig flytning af barnet til et andet land.

Sidste opdatering: 22/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Irland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

I tilfælde hvor den anden forælder ikke er indehaver af forældremyndigheden, og der ikke foreligger en retsafgørelse, der er til hinder for, at barnet flyttes uden den anden forælders samtykke.
I tilfælde hvor der ikke for retten er fremsat nogen begæring om forældremyndighed, anbringelse eller samværsret, forinden barnet flyttes fra landet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

I tilfælde hvor den anden forælder er indehaver af forældremyndigheden
og/eller
flytning af barnet påvirker anbringelsen af barnet og/eller samværet med det
og/eller
i tilfælde hvor det i en retsafgørelse udtrykkeligt er fastsat, at den anden forælders, eller en hvilken som helst anden navngiven persons, samtykke er påkrævet, før barnet flyttes til en anden stat.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Man kan fremsætte en begæring for retten om tilladelse til at flytte barnet.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Ja.

Sidste opdatering: 12/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Grækenland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

En forælder kan lovligt fjerne et barn til et andet land uden den anden forælders samtykke, hvis den pågældende forælder alene har forældremyndigheden, og dette ikke krænker barnets ret til at have kontakt med den anden forælder.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis begge forældre har fælles forældremyndighed.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis fjernelsen af barnet er nødvendig, men den anden forælder ikke giver sit samtykke hertil, skal en domstol vurdere situationen med udgangspunkt i barnets tarv og afgøre, om fjernelsen bør finde sted.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Ovennævnte regler om samtykke fra den anden ægtefælle gælder, uanset om fjernelsen til et andet land er midlertidig med henblik på ferie eller permanent.

Sidste opdatering: 06/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side es er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: en er allerede oversat.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Spanien

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Når vedkommende har forældremyndigheden alene, dvs. alle forældrerettigheder og -forpligtelser over for sine umyndige børn. I tilfælde af et brud mellem forældrene er forældremyndigheden fuldstændigt uafhængig af bopælsretten og samværsretten.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, uanset hvem af forældrene der har samværsret, og hvem barnet bor hos.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis der kræves samtykke fra den anden forælder, men forældrene er uenige, og den anden forælder nægter at give sit samtykke, skal flytningen godkendes af retten.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Reglerne for midlertidig flytning er ikke de samme som for permanent flytning. Med hensyn til at tage barnet med til almindelige lægebesøg, på ferie eller lignende træffer den forælder, som barnet er sammen med på det pågældende tidspunkt, beslutningen, uanset om barnet bor hos den pågældende eller vedkommende har samværsret, idet samværstidspunkterne eller barnets ophold hos hver af forældrene respekteres. Kun vigtige beslutninger om barnets liv, f.eks. en permanent flytning, skal godkendes af indehaverne af forældremyndigheden.

Tilladelsen til at tage den mindreårige med ud af landet, efter fælles overenskomst mellem forældrene, kan indgives til politiet ved hjælp af følgende modeller (*Guardia Civil* eller *Comisaría de Policía Nacional*):

(https://www.guardiacivil.es/documentos/pdfs/autorizacion_menor_extranjero/PRC_197953_Formulario_declaracixn_firmada_permiso_viaje_fuer.pdf o https://sede.policia.gob.es/portalCiudadano/_es/tramites_ciudadania_documentacionviajar.php).

Sidste opdatering: 11/03/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Frankrig

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, har de begge lov til at rejse med barnet uden udtrykkeligt samtykke fra den anden forælder, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Hvis en af forældrene imidlertid udtrykkeligt modsætter sig en sådan rejse, og der ikke kan opnås enighed, henvises sagen til en domstol i familieretlige sager for at afgøre tvisten.

Hvis forældrene i fællesskab udøver forældremyndigheden, kan en af forældrene ikke på egen hånd beslutte at bosætte sig i udlandet med barnet uden den anden forælders samtykke.

Hvis en forælder har forældremyndigheden alene, er den anden forælders samtykke ikke nødvendig, uanset om der er tale om ferie i eller flytning til udlandet. Den pågældende skal imidlertid holde den anden forælder underrettet, hvilket fremgår af artikel 373-2-1 i den civile lovbog (*code civil*), hvori det er foreskrevet, at den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, skal underrettes om vigtige beslutninger i barnets liv.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Indsigelse mod udrejse fra området eller forbud mod udrejse

Hvis en forælder ønsker at modsætte sig, at barnet flyttes til udlandet, kan denne — såfremt vedkommende har del i forældremyndigheden — gøre indsigelse over for præfekturet, som er gyldig i 15 dage, og/eller ved domstolen i familieretlige sager for at få nedlagt forbud mod at fjerne barnet fra landet

uden begge forældres tilladelse, jf. den civile lovbogs artikel 373-2-6, som er gyldigt, indtil barnet bliver myndigt, i et nærmere fastsat tidsrum, eller indtil der træffes en ny afgørelse. Dermed forhindres det, at barnet forlader landet uden begge forældres tilladelse. Forældrene kan dog give deres samtykke til en bestemt rejse, som barnet tager på alene eller sammen med én af forældrene, ved at fremsætte en erklæring over for politiet (*la police judiciaire*), normalt fem dage før rejsen. Hvis en af forældrene nægter at give tilladelse, kan den anden forælder indgive en begæring til retten med henblik på at få ophævet forbuddet mod at forlade landet eller opnå en ekstraordinær tilladelse til at forlade landet.

Rejser med henblik på ændring af barnets bopæl:

Selv om den anden forælder ikke modsætter sig, at barnet tages med til udlandet, og der ikke er noget forbud mod at forlade landet, kræves den anden forælders samtykke, hvis formålet med en sådan rejse til udlandet sammen med barnet er at ændre barnets bopæl, medmindre den forælder, der ønsker at flytte, er indehaver af forældremyndigheden alene. Kun i dette tilfælde kan vedkommende forælder flytte uden den andens samtykke, men han eller hun skal holde sidstnævnte underrettet om denne nye situation, som er af stor betydning for barnet.

Hvis den pågældende er rejst bort med barnet uden den anden forælders samtykke, kan sidstnævnte indgive en anmodning om tilbagegivelse af barnet som følge af uretmæssig fjernelse under henvisning til Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser. Denne procedure skal indledes i den stat, hvor barnet befinder sig, om nødvendigt med bistand fra de centrale myndigheder, der er udpeget i medfør af konventionen.

Uanset arten af fjernelsen og bortset fra de særlige tilfælde, hvor det drejer sig om forbud mod og indsigelse mod at forlade landet, skal det bemærkes, at den forælder, der forlader landet med barnet, ikke er forpligtet til at godtgøre, at den anden forælder udtrykkeligt har givet sit samtykke, idet tredjemand med rette kan antage, at et sådant samtykke foreligger.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

I tilfælde af, at en af forældrene, der har del i forældremyndigheden, nægter at give samtykke til rejsen, påhviler det den forælder, der ønsker at flytte barnet, at indbringe sagen for retten i familieretlige sager med henblik på at opnå rettens tilladelse til, at barnet kan udrejse af landet. Det samme gælder, hvis der er nedlagt et forbud mod at forlade landet uden tilladelse fra begge forældre.

Tilsvarende gælder det, at hvis flytningen af barnet rent faktisk indebærer et skift af bopæl, skal den forælder, der ønsker at rejse med barnet, indgive en begæring til familiedomstolen på barnets bopæl forud for rejsen, hvis den anden forælder, der har del i forældremyndigheden, nægter at give sit samtykke.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Som anført ovenfor skelnes der mellem midlertidige rejser og flytning af barnets bopæl. Der henvises til ovenstående punkter.

Sidste opdatering: 08/03/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side hr er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Kroatien

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Der skal skelnes mellem følgende situationer med hensyn til, under hvilke omstændigheder en forælder lovligt må bringe barnet til en anden medlemsstat uden den anden forælders samtykke:

a) når den forælder, barnet bor hos, ønsker lovligt at tage barnet med til en anden stat, og

b) når den forælder, barnet ikke bor hos, men som barnet har et personligt forhold til, ønsker lovligt at tage barnet med til en anden stat.

a) Den forælder, som et barn bor hos efter en skilsmisse, må lovligt, som led i sin almindelige forældreomsorg for barnet, tage det med til en anden stat (f. eks. på en endagstur) på den betingelse, at dette ikke skader den anden forælders ret til at opnå et personligt forhold til barnet, jf. artikel 95 og 119 i loven om familieretlige anliggender (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens lovtidende), nr. 103/15 og 98/19, herefter: ObZ 2015). Det vil sige, at forældrene, uanset om de har fælles eller individuelt ansvar for barnets pasning og opdragelse, hver især har ret til uafhængigt at træffe dagligdags beslutninger vedrørende barnet, når barnet er i deres varetægt (jf. artikel 110 i ObZ 2015). Hvis forældrene efter en skilsmisse har fælles forældremyndighed (jf. artikel 104 i ObZ 2015), skal beslutninger, som er vigtige for barnet, træffes i fællesskab (jf. artikel 108 i ObZ 2015). Under hensyn til, at en lejlighedsvis tur til et andet land (f.eks. en endagsudflugt) ikke er udtryk for, at den pågældende forælder har til hensigt at ændre barnets faste eller midlertidige bopæl og derfor ikke er anført på den udtømmende liste over barnets væsentlige individuelle rettigheder som fastsat i artikel 100 i ObZ 2015, bør bestemmelserne i artikel 99, stk. 2, i ObZ 2015 derfor anvendes. Det samme gælder tilfælde, hvor den forælder, som barnet bor hos efter skilsmissen, har delvis individuelt ansvar for forældreomsorgen (jf. artikel 105 i ObZ 2015). Såfremt den forælder, som barnet bor hos efter skilsmissen, ved en retsafgørelse har fået tillagt forældremyndigheden alene, behøver han eller hun ikke indhente den anden forælders samtykke for midlertidigt at tage barnet med til en anden stat (jf. artikel 105, stk. 5, i ObZ 2015).

b) Såfremt den forælder, et barn ikke bor hos efter skilsmissen, men som barnet har et personligt forhold til, beslutter lovligt at tage barnet med til en anden medlemsstat, kan han eller hun gøre det, på betingelse af at der er tale om et midlertidigt ophold i et andet land (f.eks. en endagsudflugt), som finder sted i den tid, forælderen har ret til at have samvær med barnet (jf. artikel 121 i ObZ 2015), og på betingelse af at denne ret ikke er frataget den pågældende eller begrænset ved en retsafgørelse (jf. artikel 123-126 i ObZ 2015). Dette betyder, at forældrene hver især – uanset om de har fælles forældremyndighed eller ej - har ret til uafhængigt af hinanden at træffe dagligdags beslutninger vedrørende barnet, når barnet er i deres varetægt (jf. artikel 110 i ObZ 2015). Hvis forældrene efter en skilsmisse har fælles forældremyndighed (jf. artikel 104 i ObZ 2015), skal beslutninger, som er vigtige for barnet, træffes i fællesskab (jf. artikel 108 i ObZ 2015). Under hensyn til, at et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat, i den tid forælderen har ret til samvær med barnet (f.eks. en endagsudflugt), ikke er udtryk for, at den pågældende forælder har til hensigt at ændre barnets faste eller midlertidige bopæl og derfor ikke er anført på den udtømmende liste over barnets væsentlige individuelle rettigheder som fastsat i artikel 100 i ObZ 2015, bør bestemmelserne i artikel 99, stk. 2, i ObZ 2015 derfor anvendes. Det samme gælder for tilfælde, hvor den forælder, som barnet bor hos efter skilsmissen, har delvis individuel forældremyndighed (artikel 105 i ObZ 2015), eftersom den forælder, der har et direkte personligt forhold til barnet, har ret til frit at repræsentere barnet i dagligdags anliggender i den tid, barnet er i hans eller hendes varetægt (i henhold til artikel 110 og 112 og sammenholdt med artikel 105, stk. 1, i ObZ 2015).

I disse situationer bør betydningen af bestemmelserne i artikel 111 i ObZ 2015 understreges. Begge forældre, uanset om de har fælles forældremyndighed eller ej, har nemlig pligt til at udveksle oplysninger om barnet, bl.a. oplysninger om eventuelt at tage barnet med til udlandet. Ud over at dette er en retlig forpligtelse for forældrene, kræver det personlige papirer og andre dokumenter at krydse en landegrænse, som barnet eller den enkelte forælder skal medbringe.

I tilfælde af at en af forældrene finder, at der er risiko for, at den anden forælder misbruger en sådan midlertidig fjernelse af barnet, kan han eller hun anmode retten om at iværksætte en af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 418 i ObZ 2015, inden for rammerne af en udenretslig procedure for at sikre, at afgørelsen om at opretholde samværet mellem forælder og barn efterkommes, eller at en af foranstaltningerne i artikel 419 i ObZ 2015 om sikker tilbagegivelse af et barn iværksættes.
Den mest ønskværdige løsning er, at forældrene i fællesskab når frem til en aftale om disse og lignende spørgsmål, som de herefter kan regulere i deres aftale om fælles forældremyndighed (jf. artikel 106, stk. 3, i ObZ 15).

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Enhver (permanent) fjernelse af barnet til en anden stat, som vil ændre barnets faste eller midlertidige bopæl, kræver begge forældres samtykke. Uanset om forældrene har fælles ansvar for omsorgen og opdragelsen af barnet, eller om en af dem har delvis individuelt ansvar, skal den forælder, som fjerner barnet og således ændrer barnets faste eller midlertidige bopæl, indhente den anden forælders skriftlige samtykke hertil (jf. artikel 100 og 108 i ObZ 2015). Såfremt den forælder, som barnet bor hos efter skilsmissen, har forældremyndigheden alene, behøver han eller hun ikke indhente den anden forælders samtykke for at tage barnet med til en anden stat med henblik på at ændre barnets faste eller midlertidige bopæl (jf. artikel 105, stk. 5, i ObZ 15).

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis en forælder ved at tage barnet med til en anden stat ønsker at ændre barnets faste eller midlertidige bopæl og ikke kan opnå den anden forælders skriftlige samtykke hertil, afgør retten ved en udenretslig procedure, hvem af forældrene der bedst varetager barnets tarv på dette punkt (jf. artikel 100, stk. 5, og 478, stk. 1, i ObZ 2015). Forud for indledningen af denne udenretslige procedure skal der finde en obligatorisk udenretslig rådgivning sted med det formål, at sagkyndige fra socialforvaltningen prøver at hjælpe forældrene med at nå frem til en aftale i sagen (jf. artikel 481 i ObZ 2015 – udenretslig procedure med obligatorisk rådgivning som et formelt krav til indledning af proceduren efter artikel 100, stk. 5, i ObZ 2015). Hvis forældrene på trods af den obligatoriske rådgivning ikke er i stand til at nå frem til en aftale, vil sagen blive afgjort af en domstol i en udenretslig procedure, der især skal fokusere på: barnets alder og mening, barnets ret til at samvær med den anden forælder, forældrenes vilje og parathed til at samarbejde om udøvelsen af deres forældrerettigheder, forældrenes personlige forhold, afstanden mellem forældrenes faste eller midlertidige bopæl og det sted, barnet kunne flytte hen, samt trafikforbindelserne mellem disse steder og forældrenes ret til fri bevægelighed (jf. artikel 484 i ObZ 2015).
Det skal imidlertid understreges, at hvis en af forældrene har forældremyndigheden over barnet alene, behøver han eller hun ikke den anden forælders samtykke til at tage barnet med til en anden medlemsstat med henblik på at ændre barnets midlertidige eller faste bopæl, dvs. at den anden forælders indsigelse i så fald ikke har nogen retsvirkning (jf. artikel 105, stk. 5, i ObZ 2015).

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Som anført i svarene på spørgsmål 1-3 regulerer ObZ 2015 forældrenes rettigheder og pligter forskelligt, alt efter om der er tale om en midlertidig fjernelse af barnet til en anden medlemsstat (f.eks. en endagsudflugt, som ikke bringer den anden forælders rettigheder i fare) eller en permanent fjernelse af barnet til en anden medlemsstat med det formål at ændre barnets faste eller midlertidige bopæl.

Sidste opdatering: 13/04/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Italien

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

En forælder kan flytte barnet til en anden stat uden den anden forælders samtykke eller imod den anden forælders ønske, hvis den forælder, der flytter barnet, er ihændehaver af forældremyndigheden alene, eller den kompetente retsinstans har godkendt en sådan flytning.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis begge forældre har del i forældremyndigheden over barnet og sammen varetager barnets tarv, er flytningen af barnet til en anden stat betinget af begge forældres samtykke.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis den ene forælder ikke giver det fornødne samtykke til flytningen af barnet eller modsætter sig flytningen, skal den forælder, der ønsker at flytte barnet, anmode den kompetente retslige myndighed om tilladelse hertil. Det kan være den ret, der fører værgemålstilsyn med barnets bopæl, eller den ret, ved hvilken der verserer en sag om forældreansvar.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Drejer det sig om midlertidig flytning af barnet til udlandet, skal årsagerne til en sådan flytning undersøges. Hvis der bare er tale om en kort ferie, kan det betragtes som en dagligdags sag, der kan afgøres uden tilladelse fra begge forældre.
Hvis der er væsentligere årsager til den midlertidige flytning, f.eks. lægehjælp til barnet, kræves der tilladelse fra begge forældre med forældreansvar. I tilfælde af uenighed skal sagen afgøres af retten.

Sidste opdatering: 21/07/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Cypern

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

En forælder med fuld forældremyndighed kan lovligt fjerne et barn til en anden stat uden den anden forælders samtykke.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis forældrene deler forældremyndigheden over et mindreårigt barn, kræver det den anden forælders samtykke at fjerne et barn til en anden stat. Fjernelse uden samtykke udgør også en strafbar handling i henhold til straffelovens kapitel 154.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Et barn kan fjernes til en anden stat uden samtykke fra en af forældrene med fælles forældremyndighed i medfør af en relevant afgørelse fra familiedomstolen.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Hvis der ikke er givet samtykke til midlertidig eller permanent fjernelse, kræves der en dom. Hvis der er givet samtykke, findes der ikke noget bestemt dokument, der skal bruges til dette samtykke.

Sidste opdatering: 07/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Letland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Hvis en domstol har fastslået, at barnets bopæl er i en anden stat, behøver den forælder, der flytter barnet med henblik på fast bopæl i den pågældende stat, ikke at få den anden forælders samtykke.

En forælder kan lovligt flytte et barn med henblik på at tage fast bopæl i en anden stat uden samtykke fra den anden forælder, når den forælder, der flytter barnet, har eneforældremyndighed over barnet i henhold til en aftale mellem forældrene eller en dom.

En forælder kan lovligt flytte et barn med henblik på at tage fast bopæl i en anden stat uden samtykke fra den anden forælder, når den anden forælders forældremyndighed er blevet suspenderet ved en afgørelse truffet af familiedomstolen *(bāriņtiesa)* eller ophævet ved dom.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

En forælder, hvis forældremyndighed ikke er blevet suspenderet eller ophævet, kan på lovlig vis flytte et barn med henblik på at tage fast ophold i en anden stat med samtykke fra den anden forælder, der har forældremyndigheden (fælles eller alene).

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet flytter, kan den forælder, der ønsker at flytte barnet med henblik på at tage fast bopæl i en anden stat, rette henvendelse til en domstol med henblik på at få fastslået, at barnets bopæl er i den stat, hvortil denne forælder ønsker at flytte barnet.

Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet flytter, kan den forælder, der ønsker at flytte barnet med henblik på at tage fast bopæl i en anden stat, rette henvendelse til en domstol med henblik på at få fastslået, at han eller hun alene har forældremyndigheden over barnet.

Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet flyttes, kan den forælder, der ønsker at flytte barnet med henblik på at tage fast bopæl i en anden stat, rette henvendelse til familiedomstolen med en anmodning om at suspendere den anden forælders forældremyndighed (hvis der foreligger objektive grunde hertil) eller rette henvendelse til en domstol med en anmodning om at fratage den anden forælder forældremyndigheden (hvis der foreligger objektive grunde hertil).

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Vedrørende permanent flytning henvises der til svarene på de foregående spørgsmål.

I forbindelse med midlertidig flytning er der ikke behov for den anden forælders samtykke.

Sidste opdatering: 27/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Litauen

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Flytning af barnet til en anden stat uden den anden forælders samtykke er kun muligt midlertidigt (f.eks. i en ferie). Ændring af bopælslandet kræver enten samtykke fra den anden forælder eller en kendelse afsagt af retten, hvori det fastslås, at barnets bopæl er i den anden stat.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis forældrene er gift, uanset om de bor sammen eller hver for sig, kræves begges samtykke for at ændre barnets bopælsland.

Hvis forældrene er skilt, og barnets bopæl er fastslået til at være hos den ene af forældrene, kræver det den anden forælders samtykke, hvis man ønsker at flytte permanent til et andet land med barnet, fordi det forhold, at barnets bopæl fastslås som værende hos den ene forælder, ikke giver den pågældende forælder flere rettigheder med hensyn til barnet, medmindre retten har truffet en anden afgørelse.

Hvis forældrene ikke er gift, og barnets ikke har bopæl hos nogen af dem, formodes det, at forældrene har de samme rettigheder, og begge forældres samtykke kræves for at ændre barnets bopæl.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis det ikke kan lade sig gøre at indhente samtykke fra den anden forælder, skal den forælder, der flytter til et andet land, rette henvendelse til en domstol med en anmodning om at få fastslået barnets bopæl og samværsordingen med barnet. Når bopælen er fastslået, skal forælderen ansøge om en ændring af samværsordningen med barnet.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Ifølge litauisk lovgivning kræver det ikke yderligere samtykke fra en forælder at flytte barnet midlertidigt til et andet land.

Sidste opdatering: 21/10/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Luxembourg

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

I princippet er samtykke fra den anden forælder ikke nødvendigt, for at barnet midlertidigt må tages med til en anden stat. Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, har begge forældre lov til at rejse med barnet uden udtrykkeligt samtykke fra den anden forælder. Hvis den ene af forældrene undtagelsesvist har fuld forældremyndighed, er den anden forælders udtrykkelige eller stiltiende samtykke ikke nødvendigt.

Den forælder, der ikke har forældremyndighed, kan i det tidsrum, hvor vedkommende udøver sin samværsret og ret til at have sit barn boende, tage barnet med på midlertidige rejser til en anden stat uden den anden forælders samtykke. Det er muligt at tage barnet med på en kortvarig midlertidig rejse (f.eks. krydse en grænse for at handle) eller en længerevarende midlertidig rejse (f.eks. en ferie) uden den anden forælders samtykke, under forudsætning af at rejsen finder sted inden for rammerne af udøvelsen af den pågældende forælders samværsret og ret til at have sit barn boende.

Hvilke identifikationspapirer og andre dokumenter der skal medbringes på en midlertidig rejse, afhænger af bestemmelseslandets lovkrav.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Barnets rejser med henblik på permanent ophold eller **midlertidige** rejser **af alvorlig karakter** (f.eks. lægebehandling af alvorlig sygdom) kræver nødvendigvis begge forældres samtykke, hvis de har fælles forældremyndighed. En flytning til udlandet ligestilles med en rejse med henblik på permanent ophold og kræver begge forældres samtykke. Hvis den ene af forældrene har fuld forældremyndighed, er den anden forælders samtykke ikke påkrævet. På begæring af den anden forælder kan samværsretten dog justeres.

Af bevishensyn skal forældrenes samtykke afgives skriftligt. Dette dokument kan udfærdiges af forældrene selv. Såfremt modtagerstaten anmoder herom, kan forældrene få en dommer til at føre deres samtykke til protokols.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Når en af forældrene nægter at give samtykke til barnets rejse til en anden stat, er det op til den dommer i familiesager at træffe afgørelse om en anmodning om et barns rejse til udlandet.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Som nævnt under punkt 1 og 3 afhænger bestemmelserne af, hvorvidt barnets rejse er midlertidig eller med henblik på permanent ophold.

Barnet skal i forbindelse med enhver midlertidig rejse til udlandet uden forældreledsagelse være i besiddelse af en tilladelse til at rejse ud af landet (et dokument, hvorved en forælder giver sit mindreårige barn tilladelse til at forlade det luxembourgske område).

Forældre kan rekvirere en blanket til afgivelse af samtykke hos kommunerne. Kommunekontorerne udleverer blanketter til dette formål. I de fleste tilfælde udleveres blanketterne mod betaling af et administrativt gebyr. Gebyrets størrelse kan variere fra en kommune til en anden.

Selv om blanketten ikke er obligatorisk, stiller mange udenlandske myndigheder krav om, at barnet skal være i besiddelse af den, hvis det vil ind på deres område.

Selv om barnet ledsages af den ene af sine forældre, er det dog hensigtsmæssigt at medbringe samtykke fra den anden forælder, da nogle lande stiller krav herom.

Links

http://www.legilux.lu/

https://justice.public.lu/fr.html

Sidste opdatering: 11/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Ungarn

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

A) Som hovedregel kan en **forælder** flytte sit barn til en anden stat **i kortere perioder** og **uden hensigt om at forblive der** uden den anden forælders samtykke. Sådanne tilfælde kan omfatte:

Forældrene har fælles forældreansvar.

Den ene forælder udøver forældreansvar i henhold til en aftale mellem forældrene eller en retsafgørelse, men den anden forælders forældreansvar er ikke blevet indskrænket eller ophævet af retten.

Barnet flyttes til en anden stat af forælderen, mens den pågældende har direkte samvær med barnet, *medmindre* den anden forælders samtykke kræves i henhold til en afgørelse truffet af en domstol eller et statsamt.

B) En **forælder** kan flytte barnet til en anden stat, **også i længere perioder eller med henblik på at forblive der,** uden den anden forælders samtykke, hvis den anden forælders forældreansvar er blevet indskrænket eller ophævet af retten.

C) I følgende tilfælde kan en **værge** også lovligt flytte et barn til en anden stat uden forælderens samtykke, forudsat at statsamtet ikke har begrænset vedkommendes ret hertil:

i kortere perioder, og **uden at hensigten er at forblive i udlandet**, hvis barnet er anbragt hos en plejefamilie.

hvis barnet er anbragt hos tredjemand, og forælderens forældreansvar derfor er suspenderet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

A) Hvis en **forælder** flytter barnet til en anden stat **i en længere periode eller med henblik på at blive boende der**, kræves den anden forælders samtykke. Sådanne tilfælde kan omfatte:

Forældrene har fælles forældreansvar.

Den ene forælder udøver forældreansvar i henhold til en aftale mellem forældrene eller en retsafgørelse, men den anden forælders forældreansvar er ikke blevet indskrænket eller ophævet af retten.

B) Hvis barnet er anbragt hos en plejefamilie, må **værgen** kun flytte barnet til en anden stat **i en længere periode** eller **med henblik på at blive boende der** med forældrenes samtykke.

Udrejse til en anden stat med henblik på at studere, arbejde eller andre lignende formål kan betragtes som **en længere periode**.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis den anden forælder ikke har givet sit samtykke til, at barnet flyttes til en anden stat, kan denne forælder anmode om, at statsamtet træffer afgørelse i sagen. I sådanne tilfælde træder en afgørelse truffet af statsamtet om tilladelse til at flytte barnet til en anden stat i stedet for den anden forælders samtykke. En forælder, der anmoder om at få fastslået bopælen i en anden stat, skal vedlægge anmodningen dokumenter, der beviser, at barnets uddannelse, forsørgelse, pasning og undervisning er sikret i den anden stat (og dermed navnlig en vurdering af barnets forhold udstedt af den udenlandske myndighed, en attest om deltagelse i undervisning, en attest om forældrenes indkomst og en erklæring om accept). På forælderens anmodning sørger statsamtet for at indhente en vurdering af barnets forhold. Hvis forælderen endnu ikke er begyndt at arbejde i den anden stat, kan statsamtet acceptere en erklæring fra forælderen om vedkommendes forventede indkomst i stedet for en indkomstattest.

Ved afgørelsen af tvisten vurderer statsamtet, hvorvidt det er muligt at fuldbyrde en afgørelse truffet af en domstol eller af statsamtet vedrørende opretholdelse af samvær mellem barnet og den forælder, der bor i et andet land, i mangel af en international traktat eller gensidighed.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Som anført i punkt 1 kan forælderen, hvis rejsen til udlandet ikke er langvarig, tage barnet med til en anden stat, også uden den anden forælders samtykke. I sådanne tilfælde skal de generelle betingelser for, at barnet kan rejse til udlandet være opfyldt (f.eks. skal barnet have et gyldigt pas).

Sidste opdatering: 15/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Malta

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Omstændighederne varierer alt efter situationen, men normalt skal der ikke indhentes samtykke fra den anden forælder, hvis dennes bopæl er ukendt. I medfør af artikel 56(5) i Civil Code kan retten ophæve en forælders ret til forældremyndighed. Den forælder, der har forældremyndighed over barnet, behøver således ikke samtykke fra den forælder, hvis forældremyndighed er blevet ophævet.

Forælderen skal dog **altid** sikre, at den pågældende har ret til at flytte et barn til et andet land uden den anden forælders samtykke, ved at anmode om tilladelse fra den kompetente ret, dvs. Civil Court, afdelingen for familieanliggender.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Ønsker en forælder at flytte et barn i overensstemmelse med national lovgivning, skal den anden forælder altid give sit samtykke, navnlig hvis denne har en rettighed, som vil blive krænket, hvis barnet flyttes. Sådanne rettigheder omfatter retten til samvær og til at deltage i beslutninger vedrørende barnets liv (hvilket omfatter beslutninger om det sted, det miljø og den kultur, barnet skal vokse op i). I denne situation kan den forælder, som ikke giver sit samtykke, modsætte sig flytningen af flere grunde, f.eks. fordi en sådan flytning vil berøve den pågældende sin samværsret.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Børn kan flyttes til et andet land uden den anden forælders samtykke, hvis dette tillades af den kompetente ret.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? Hvis der findes formularer til afgivelse af samtykke, bedes de vedlagt.

Ja, der gælder samme regler for en midlertidig flytning. Nedenfor ses et eksempel på en forælders samtykke:

Undertegnede, som er forælder til _____(fornavn, efternavn, fødselsdato og cpr-nummer) giver hermed mit samtykke til, at min søn/datter (streg over) forlader Malta, fordi _____ _____ (grund til at forlade Malta), og at varigheden af denne flytning ikke fastlægges/er _____(tidsrum)(det relevante vælges).

_____

Underskrift efterfulgt af den pågældende forælders fornavn, efternavn og cpr-nummer

Sidste opdatering: 17/07/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side nl er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Nederlandene

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

En forælder kan kun lovligt flytte barnet til en anden stat uden den anden forælders samtykke, hvis forælderen har eneforældremyndighed over barnet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Den anden forælders samtykke er nødvendigt, hvis barnet skal flyttes til en anden stat, når forældrene har fælles forældremyndighed over barnet.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis det er nødvendigt at flytte barnet til en anden stat, men den anden forælder med fælles forældremyndighed over barnet ikke giver sit samtykke, kan sagen indbringes for retten med henblik på at indhente alternativt samtykke (artikel 253A, Bog I, i den nederlandske civile lovbog (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)).

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Ja, i Nederlandene gælder de samme regler for midlertidig flytning og permanent flytning af et barn. Klik her for at se den relevante formular: "Toestemming om te reizen" (på nederlandsk) (288 Kb) nl. "Consent letter for minors travelling abroad" (på engelsk) (298 Kb) en

Sidste opdatering: 17/11/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Østrig

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

1.1 Først henvises der til den omfattende ændring af den lovgivning, der finder anvendelse på forældre-barn-forhold i lov om ændring af loven om forældre-barn-forhold og loven om navne (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz 2013*), BGBl I 2013/15), der trådte i kraft i Østrig den 1. februar 2013. Siden da har den relevante bestemmelse om bopæl været artikel 162 i den generelle civile lovbog (*Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch* - ABGB), selv om denne bestemmelse ikke skal ses isoleret, men i en bredere sammenhæng med andre bestemmelser i loven om forældre-barn-forhold.

1.2 En forælder kan under alle omstændigheder flytte barnet til en anden stat uden den anden forælders samtykke, hvis den forælder, der flytter barnet, for det første har fået tildelt eneforældremyndighed, for det andet i forvejen har givet den anden forælder meddelelse herom, og for det tredje, den anden forælder ikke har gjort indsigelse inden for en rimelig frist og ikke har indgivet begæring om ophævelse eller begrænsning af forældremyndighed. Hvis den anden forælder indgiver begæring til retten, skal retten afgøre, hvorvidt flytningen er lovlig. For at sikre beslutningen om skift af bopæl kan retten også nedlægge forbud mod udrejse med barnet (artikel 107, stk. 3, fjerde led, i lov om konfliktløsning (*Außerstreitgesetz* – AußStrG)).

Den anden forælder skal tage en erklæring fra den forælder, der ikke fået tildelt forældremyndigheden, vedrørende flytningen til udlandet i betragtning, hvis det ønske, der udtrykkes heri er i bedre overensstemmelse med barnets tarv.

Hvis den forælder, der har fået tildelt eneforældremyndighed over barnet, ikke har givet den anden forælder meddelelse om den planlagte flytning – han eller hun har pligt til at give meddelelse om væsentlige forhold (artikel 189, stk. 1, første led, ABGB, som under alle omstændigheder omfatter flytning til udlandet) – eller hvis han eller hun flytter til udlandet på trods af betydelig modstand fra den anden forælders side, er det alligevel (hvis den anden forælder ikke har

forældremyndighed) ikke et brud på lovgivningen om forældremyndighed, jf. artikel 3 i Haagerkonventionen om børnebortførelser, men kun en overtrædelse af den østrigske familielov vedrørende det interne forhold mellem forældrene, som kan have konsekvenser i henhold til familieretten (fra en simpel advarsel til ændring af forældremyndigheden).

1.3 Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, skal de så vidt muligt udøve forældremyndigheden efter gensidig aftale (artikel 137, stk. 2, sidste led, ABGB).

Der skelnes mellem situationer, hvor barnet er flyttet til udlandet af a) den forælder, i hvis husstand barnet oftest passes, eller b) den anden forælder, i hvis husstand barnet ikke primært passes. En forælder, i hvis husstand barnet ikke primært passes, handler under alle omstændigheder ulovligt, jf. artikel 3 i Haagerkonventionen om bortførelse af børn. For så vidt angår den forælder, i hvis husstand barnet oftest passes, er den retlige situation mere kompleks: Artikel 189, stk. 1, første led, ABGB, som nævnes ovenfor, om forpligtelsen til at underrette den anden forælder om væsentlige spørgsmål finder også anvendelse i tilfælde, hvor forældrene har fælles forældremyndighed (artikel 189, stk. 5, ABGB). Spørgsmålet om, hvorvidt en undladelse af at underrette den anden forælder, der også har del i forældremyndigheden, i henhold til artikel 189, stk. 5, sammenholdt med artikel 189, stk. 1, første punktum, i ABGB, i sig selv kan kvalificeres som en tilsidesættelse af artikel 3 i bestemmelserne om Haagerkonventionen om børnebortførelser (*Sorgerechtsbruch*) er omtvistet i retslitteraturen. Højesteret har senest besvaret dette spørgsmål bekræftende (se sag 6Ob 170/16t).

Erklæringen fra den forælder, i hvis husstand barnet ikke passes, skal også tages i betragtning her, hvis ønsket heri er i bedre overensstemmelse med barnets tarv. Uanset om det betegnes overtrædelse af lovgivningen om forældremyndighed i henhold til Haagerkonventionen om børnebortførelser, kan undladelse af at give meddelelse udgøre adfærd i det forholdet mellem forældrene, der er i strid med østrigsk familieret, og have ovennævnte konsekvenser.

1.4 Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, uden at det er fastslået, i hvis husstand barnet oftest skal passes, skal den anden forælders samtykke indhentes. Hvis der ikke foreligger samtykke fra den anden forælder, kan der indgives begæring om en afgørelse til den kompetente værgemålsret (*Pflegschaftsgericht*). I sin beslutning skal retten tage hensyn til såvel barnets tarv som forældrenes rettigheder til beskyttelse mod vold og til fri bevægelighed og frihed til at udøve en erhvervsmæssig aktivitet (artikel 162, stk. 3, ABGB). Men også her har begge forældre imidlertid kun ret til at repræsentere barnets interesser over for tredjemand (med hensyn til retten til at bestemme barnets bopæl), så længe forældremyndigheden ikke er blevet endeligt eller midlertidigt ophævet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Under alle omstændigheder kræves den anden forælders samtykke, hvis den forælder, der flytter barnet, enten a) ikke har fået tildelt forældremyndigheden eller b) har fået tildelt forældremyndigheden, men barnet ikke oftest passes i vedkommendes husstand.

I de tilfælde, hvor a) den forælder, i hvis husstand barnet oftest passes, eller b) forælderen med eneforældremyndighed ønsker at flytte til et andet land med barnet, skal vedkommende overholde pligten til at give meddelelse herom i henhold til artikel 189, ABGB (se svaret på spørgsmål 1) og tage hensyn til holdningen hos den forælder, der har modtaget meddelelsen, hvis denne er i bedre overensstemmelse med barnets tarv.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

3.1. Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, uden at det er bestemt, i hvis husstand barnet oftest skal passes, skal den forælder, der ønsker at flytte til udlandet uden den anden forælders samtykke, indgive en begæring til den kompetente værgemålsret. I sin beslutning om godkendelse skal statsamtet tage hensyn til såvel barnets tarv som forældrenes rettigheder til beskyttelse mod vold og til fri bevægelighed og frihed til at udøve en erhvervsmæssig aktivitet (artikel 162, stk. 3, ABGB).

3.2. Hvis den forælder, der ønsker at flytte til udlandet med barnet, slet ikke har fået tildelt forældremyndigheden, eller hvis barnet ikke oftest passes i vedkommendes husstand, kan den pågældende anmode retten om at ophæve eller begrænse den anden forælders forældremyndighed (og om overdragelse af forældremyndigheden, eventuelt delvist, til sig selv). Især som et mindre indgribende retsmiddel i forhold til ophævelse af forældremyndighed kan retten ligeledes ophæve de samtykkerettigheder og godkendelsesrettigheder, der kræves i henhold til lovgivningen, eller lade et retligt samtykke eller en retlig godkendelse træde i stedet for disse, hvis der ikke er nogen begrundelse for afslaget (artikel 181, stk. 1, ABGB).

3.3. Den forælder, der tildeles forældremyndigheden, og i hvis husstand barnet oftest passes, skal underrette den anden forælder og give ham eller hende mulighed for at fremsætte sine synspunkter (artikel 189, ABGB), men denne meddelelse og vedkommendes samtykke er ikke en forudsætning for at kunne rejse.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Også ved midlertidig flytning ved fælles forældremyndighed skal forældrene i den udstrækning, det er hensigtsmæssigt og muligt, udøve forældremyndigheden efter gensidig aftale (artikel 137, stk. 2, sidste led, ABGB). Dokumentation for denne gensidige aftale er ikke en forudsætning for at kunne rejse.

Kravet om gensidig aftale kan imidlertid tilsidesættes helt lovligt ved f.eks. et spontant weekendbesøg hos bedsteforældre i udlandet, og hvis den anden forælder under alle omstændigheder ikke havde til hensigt at have samvær med barnet i denne periode (her ville det slet ikke være muligt at nå frem til en gensidig aftale).

Det samme gælder i tilfælde, hvor den anden forælder blot skal informeres (artikel 189, stk. 1, ABGB), men det afhænger af omstændighederne i det enkelte tilfælde (f.eks. bestemmelsesstedet samt varigheden af og formålet med rejsen), hvorvidt den midlertidige flytning skal betragtes som et væsentligt spørgsmål.

Sidste opdatering: 05/06/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Polen

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Forældremyndigheden udøves som udgangspunkt i fællesskab af begge forældre. Dette følger af artikel 97, stk. 2, i den polske lov om familie- og værgemål *(kodeksu rodzinnego i opiekuńczego)*, efter hvilken forældrene i fællesskab træffer beslutning om væsentlige spørgsmål vedrørende barnet, og hvis de ikke når til enighed, afgøres disse spørgsmål af værgemålsretten *(Sąd Opiekuńczy)*. Hver af forældrene træffer kun beslutninger selvstændigt og uden at være forpligtet til at høre den anden forælder og opnå vedkommendes samtykke i mindre vigtige spørgsmål vedrørende barnet. Ifølge polsk retspraksis betragtes det at tage et barn med til udlandet, både permanent og midlertidigt, også på ferier, som væsentlige spørgsmål.

I henhold til artikel 97, stk. 2, i familie- og værgemålsloven kan en forælder kun tage et barn med til udlandet uden den anden forælders samtykke i følgende tilfælde:

Den anden forælder har fået frataget forældremyndigheden over barnet ved en polsk domstol (artikel 111 i familie- og værgemålsloven).

Den anden forælders forældremyndighed er blevet suspenderet ved en polsk domstol (artikel 110 i familie- og værgemålsloven).

Den anden forælder har begrænset forældremyndighed over barnet (artikel 109 i familie- og værgemålsloven). Retten beslutter, hvordan forældremyndigheden skal begrænses, ved at træffe de foranstaltninger, der bedst tilgodeser barnets tarv. Navnlig kan den forælder, hvis forældremyndighed er blevet begrænset, fratages retten til at være med til at træffe beslutning om væsentlige spørgsmål vedrørende barnet eller om visse af disse spørgsmål. Hvis den anden forælder har fået frataget retten til at være medbestemmende, f.eks. om barnets sædvanlige opholdssted, ved en sådan retsafgørelse, kan denne forælder ikke modsætte sig, at barnets sædvanlige opholdssted i Polen flyttes til et sædvanligt opholdssted i udlandet.
Forældrenes rettigheder og forpligtelser i forhold til barnet er blevet ændret ved en skilsmissedom (artikel 58, stk. 1 og 1a, i familie- og værgemålsloven), ægteskabets sammenbrud (artikel 58, stk. 1, sammenholdt med artikel 21 i familie- og værgemålsloven) og separation (artikel 613, stk. 1, i familie- og værgemålsloven). Dette gælder også for afgørelser truffet i faderskabssager (artikel 93, stk. 2, i familie- og værgemålsloven), i sager om ændring af en dom om forældremyndigheden og udøvelsen af denne myndighed i sager vedrørende skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab eller i faderskabssager (artikel 106 i familie- og værgemålsloven) og i sager om overdragelse af forældremyndigheden til den ene af forældrene, hvis de ikke bor sammen (artikel 107, stk. 1 og 2, i familie- og værgemålsloven). Navnlig i sådanne tilfælde kan retten overdrage udøvelsen af forældremyndigheden til den ene af forældrene, hvorved den anden forælders ret til bestemte forpligtelser og rettigheder i forhold til barnet begrænses. Hvis en skilsmissedomstol overdrager udøvelsen af forældremyndigheden til den ene af forældrene og begrænser den anden forælders forældremyndighed, medfører denne afgørelse ikke, at den anden forælder fratages forældremyndigheden over barnet, idet den anden forælder kan udøve sine rettigheder og forpligtelser som tildelt af retten. Hvis retten ikke giver den anden forælder ret til at være medbestemmende om barnets sædvanlige opholdssted, træffer den forælder, som har fået overdraget udøvelsen af forældremyndigheden, således i princippet beslutning om opholdsstedet (jf. dog punkt 2).
Den anden forælders samtykke er derfor heller ikke nødvendigt, når den pågældende har fået frataget retten til at være medbestemmende om ændringer af barnets opholdssted ved dom afsagt af en udenlandsk domstol, der anerkendes som eksigibel i Polen.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Den anden forælders samtykke er nødvendigt i alle tilfælde, som ikke nævnes i punktet ovenfor, dvs. i situationer, hvor en forælder har fuld forældremyndighed, eller hvor dennes forældremyndighed er blevet begrænset, men vedkommende ikke har fortabt retten til at være medbestemmende om barnets bopæl. Polsk retspraksis går endnu længere i denne henseende. Den øverste domstol *(Sąd Najwyższy)* har således i sin afgørelse af 10. november 1971 i sag 69/71, III CZP, fastslået, at *"en permanent flytning til udlandet af en mindreårig sammen med den af forældrene, der har fået overdraget forældremyndigheden ved en skilsmissedom, er betinget af en tilladelse fra værgemålsretten, hvis den anden forælder, der har fået tilsynsret med hensyn til barnets uddannelse, ikke har givet sit samtykke til, at barnet flytter"*. I henhold til denne dom gælder det således, at selv om retten ikke har tilkendt den anden forælder, f.eks. i skilsmissesager, ret til at være medbestemmende om barnets sædvanlige opholdssted, kan denne forælder kræve, at barnet vender tilbage, hvis vedkommende vil være ude af stand til at udøve sin ret til samvær med barnet. I sin dom af 6. marts 1985 i sag 19/85, III CRN, fastslog den øverste domstol, at *"det at tage et barn med til udlandet i forbindelse med en ferierejse, hvilket betragtes som et væsentligt spørgsmål for barnet, kræver samtykke fra begge forældre, der udøver forældremyndigheden, og i mangel heraf træffer værgemålsretten afgørelse herom"*.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

For så vidt angår det tredje spørgsmål er det nødvendigt at anmode den polske værgemålsret om samtykke til at tage barnet med til udlandet, hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke.
Anmodningen om et sådant samtykke kan indgives af en forælder, der ikke har fået frataget forældremyndigheden, eller hvis forældremyndighed ikke er suspenderet. Anmodningen kan indgives af den pågældende forælder selv, og i så fald kræves det ikke ifølge polsk ret, at parterne er repræsenteret ved en advokat i retten. Retten i første instans (afdelingen for familie- og børnesager) har kompetence til at behandle disse anmodninger, mens den ret, i hvis retskreds barnet har sit sædvanlige opholdssted eller opholder sig, er stedligt kompetent.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Som nævnt ovenfor kræver det den anden forælders samtykke at tage et barn med til udlandet i en kortere periode.
Samtykkeerklæringer vedrørende flytning af et barn til udlandet (permanent eller midlertidigt) anvendes ikke i Polen. Samtykke kan derfor gives i en hvilken som helst form. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at indhente skriftligt samtykke, som kan anvendes som bevis i enhver sag om tilbagegivelse af et barn, jf. Haagerkonventionen fra 1980. Det kan være nyttigt at indhente bistand fra en polsk advokat, juridisk rådgiver eller notar ved udarbejdelsen af et sådant samtykke.

Sidste opdatering: 29/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side pt er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Portugal

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Begge forældre er ansvarlige for at tage stilling til spørgsmål af særlig betydning (artikel 1901, 1902, 1911 og 1912 i civillovbogen).
Hvis forældrene går fra hinanden (skilsmisse eller separation), er de begge fortsat ansvarlige for at tage stilling til spørgsmål af særlig betydning (artikel 1906 i civillovbogen), medmindre retten i henhold til en begrundet afgørelse beslutter, at ansvaret udøves af den ene af forældrene, eller når fælles forældremyndighed anses for at være i strid med barnets tarv (artikel 1906, stk. 2, i civillovbogen).
Der findes ingen specifik definition af "spørgsmål af særlig betydning". De vedrører et begrænset antal aspekter af et barns liv eller alvorlige og ualmindelige eksistentielle spørgsmål vedrørende barnets grundlæggende rettigheder.
Placeringen eller fastlæggelsen af barnets opholdssted, dvs. valg af barnets bopæl, er et spørgsmål af særlig betydning, og begge forældre er ansvarlige for denne beslutning. Hvis de er uenige, træffer domstolene afgørelse herom (artikel 1906, stk. 5, i civillovbogen).
Derfor kan en forælder kun flytte til en anden stat og tage barnet med uden den anden forælders samtykke, hvis vedkommende har eneforældremyndighed, eller hvis barnets bopæl er fastslået eller ændret af en domstol, som har givet tilladelse til, at barnet flytter til en anden stat.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Samtykke er nødvendigt, når forældrene har fælles forældremyndighed, og dette er den almindelige regel i henhold til artikel 1906, stk. 1, i civillovbogen.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis den ene forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet flytter til en anden stat, og forældrene har fælles forældremyndighed, kan barnets flytning kun ske efter en retsafgørelse (artikel 1906, stk. 5, i civillovbogen).
I sådanne tilfælde skal sagen indbringes for den ret, som har saglig kompetence [familieloven og loven om mindreårige – jf. artikel 122-125 i loven om domstolenes organisation (lov nr. 62/2013)] og stedlig kompetence, når sagen forløber som fastsat i ordningen for civile søgsmål, som er godkendt ved lov 141/2015 (jf. lovens artikel 3, 9 og 67).

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

I juraen og retspraksis har man ikke betragtet midlertidig flytning i forbindelse med f.eks. ferier som et spørgsmål af særlig betydning, hvis flytningen ikke medfører en ændring af barnets bopæl. Undtagelser fra dette gælder flytning til lande i væbnede konflikter, lande, der er særligt usikre, eller lande, der er ramt af pandemier, så barnets sikkerhed og sundhed bringes i fare.
Lægebehandling betragtes dog som et spørgsmål af særlig betydning, som kræver samtykke fra begge forældre. Afhængigt af den specifikke behandling og følgerne af en sådan behandling for barnets grundlæggende rettigheder kan der være tale om omfattende medicinsk behandling (kemoterapi, eksperimentelle behandlinger) eller et behov for at ledsage barnet, fordi det ikke forstår det sprog, som det lægefaglige personale taler, eller fordi det lægefaglige personale finder det svært eller umuligt at få præcise oplysninger fra barnet om dets symptomer og derfor har behov for tolkning.
Når lægebehandling af denne art indebærer en midlertidig flytning af barnet, giver forældrene ved deres samtykke til, at behandlingen gennemføres, også samtykke til en sådan flytning.

Formularer

Udlændinge- og grænsepolitiet (SEF) har indført skabeloner/blanketter vedrørende flytning af mindreårige til udlandet, som kan findes på følgende adresse.

Gældende ret

Ordningen for civile søgsmål
Civillovbogen
Loven om domstolenes organisation

Bemærk:

Oplysningerne i dette faktablad er ikke bindende for kontaktpunktet for Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område (EJN), domstolene eller andre enheder eller myndigheder. Selv om de ajourføres regelmæssigt, fritager de ikke brugeren for at læse de på et givet tidspunkt gældende retsforskrifter, og de er afgivet med forbehold for udviklingen i fortolkningen af retspraksis.

Sidste opdatering: 08/03/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Rumænien

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

I henhold til artikel 30, stk. 1, litra c), i lov nr. 248/2005 om ordningen for rumænske statsborgeres frie bevægelighed i udlandet kan et mindreårigt barn, som har et personligt rejsedokument eller et almindeligt eller elektronisk identitetskort, og som rejser til udlandet sammen med en af forældrene, forlade Rumænien uden en erklæring fra den anden forælder, forudsat at den ledsagende forælder fremlægger bevis for, at barnet er blevet overdraget til ham eller hende i henhold til en endelig og uigenkaldelig dom (*definitivă şi irevocabilă*), eller at han eller hun udøver forældremyndigheden alene i henhold til en endelig og uigenkaldelig dom (eller i henhold til en endelig dom i sager indledt efter den 15. februar 2013).
Det er ikke nødvendigt at fremlægge en erklæring fra en forælder, hvis forældremyndighed er blevet ophævet, eller en forælder, som en domstol har erklæret savnet i henhold til gældende lovgivning, hvis den ledsagende forælder fremlægger bevis herfor.
I henhold til artikel 30, stk. 6, nr. 1, i lov nr. 248/2005 er erklæringen fra den anden forælder, erklæringen fra begge forældre eller i givet fald den forælder, der har forældremyndigheden over den mindreårige, den forælder, der har forældremyndigheden alene, den efterlevende forælder eller dennes retlige repræsentant, for så vidt angår deres samtykke til en rejse til udlandet, ikke påkrævet, når den rumænske mindreårige statsborger, der har bopæl eller ophold i bestemmelseslandet, rejser til dette land med ledsager på de betingelser, der er fastsat ved lov nr. 248/2005.
Grænsepolitiet giver den ledsagede mindreårige tilladelse til at forlade Rumænien, når den ledsagende person begrunder behovet for at rejse til udlandet med den omstændighed, at den mindreårige vil kunne modtage lægebehandling, som ikke er mulig på rumænsk område, og uden hvilken vedkommendes liv eller helbred ville blive bragt alvorligt i fare. Med henblik herpå skal den ledsagende person fremlægge dokumentation, der er udstedt eller påtegnet af de rumænske sundhedsmyndigheder, med angivelse af den periode, hvor lægebehandlingen finder sted, og den eller de stater, hvor behandlingen finder sted, også uden samtykke fra begge forældre, den anden forælder, den efterlevende forælder eller værgen. På samme måde tillader grænsepolitiet, at ledsagede mindreårige kan forlade Rumænien, hvis den ledsagende forælder fremlægger bevis for, at det mindreårige barn rejser til udlandet med henblik på at studere eller deltage i officielle prøver, i form af relevant dokumentation med angivelse af tidsrummet og de(n) stat(er), hvor studierne skal gennemføres, eller prøverne afholdes, selv om kun den ene forælder har givet samtykke hertil.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Den anden forælders samtykke er påkrævet for at flytte et barn til en anden medlemsstat, når forældrene har fælles forældremyndighed.
Dermed udøver forældrene forældremyndigheden i fællesskab og ligeligt, uanset om forældrene var gift ved barnets fødsel (artikel 503, stk. 1, i den civile lovbog).
I tilfælde af skilsmisse har forældrene fælles forældremyndighed, medmindre andet bestemmes af retten. Hvis der foreligger gode grunde og under hensyntagen til barnets tarv, kan retten beslutte, at de ene af forældrene skal have eneforældremyndighed (artikel 397 og artikel 398, stk. 1, i den civile lovbog).
I henhold til artikel 30, stk. 1, litra b), i lov nr. 248/2005 skal den ledsagende forælder for enhver rejse foretaget af en mindreårig rumænsk statsborger uden for landet indgive en erklæring til grænsepolitiet fra den anden forælder om, at sidstnævnte giver sit samtykke til den mindreåriges rejse til udlandet i en periode på højst tre år regnet fra udstedelsesdatoen.
Erklæringen skal bekræftes i Rumænien af en notar og i udlandet af Rumæniens diplomatiske eller konsulære repræsentationer. Hvis erklæringer er udarbejdet af udenlandske myndigheder, skal de opfylde de lovfæstede betingelser for legalisering eller være forsynet med en apostille i overensstemmelse med konventionen om afskaffelse af kravet om legalisering af udenlandske offentlige dokumenter, der blev vedtaget i Haag den 5. oktober 1961, med undtagelse af dem, der hidrører fra en stat, med hvilken Rumænien har indgået traktater, konventioner eller aftaler om gensidig retshjælp, på det civilretlige eller familieretlige område, som indeholder en undtagelse fra bekræftelse. Erklæringen skal udstedes til parterne i to eksemplarer, hvoraf det ene skal opbevares af den person, der ledsager den mindreårige, og den anden skal indsættes i den mindreåriges pas.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Når der opstår uenighed mellem forældrene om udøvelsen af deres rettigheder og opfyldelsen af deres forpligtelser som forældre, træffer værgemålsretten afgørelser, der tjener barnets tarv, efter at have hørt forældrene og på baggrund af en psykosocial rapport (artikel 486 i den civile lovbog). Den anden forælders samtykke til, at et barn rejser til udlandet, kan således erstattes af en retsafgørelse.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Hvis formålet med barnets rejse til en anden stat er at ændre barnets opholdssted, kræves samtykke fra den anden forælder, medmindre den forælder, der ønsker at flytte, har forældremyndigheden alene.

Den civile lovbog bestemmer således, at hvis udøvelsen af forældremyndighed eller rettigheder ændres, kan ændringen af barnets bopæl hos den forælder, som barnet bor sammen med, kun ske med samtykke fra den anden forælder. I tilfælde af uenighed mellem forældrene træffer værgemålsretten afgørelse (artikel 497 i den civile lovbog).

I lov nr. 248/2005 om ordningen for rumænske statsborgeres frie bevægelighed i udlandet sondres der ikke mellem midlertidig og permanent flytning.

I overensstemmelse med artikel 34 i regeringsbeslutning nr. 94/2006 om godkendelse af gennemførelsesbestemmelserne til lov nr. 248/2005 er standardformularer for de erklæringer, der kræves, for at den mindreårige kan få tilladelse til at forlade landet, fastsat ved en bestemmelse fra generalinspektøren for det centrale grænsepolitidirektorat.

Teksten til lov nr. 248/2005 findes her.

Relevante links

Standardformular til erklæring om en forælders samtykke til, at et mindreårigt barn forlader landet ledsaget af den anden forælder (100 Kb) ro

Standardformular til erklæring om forældrenes samtykke til, at et mindreårigt barn forlader landet ledsaget af en anden voksen (194 Kb) ro

Sidste opdatering: 14/12/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Slovenien

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

En forælder kan lovligt flytte et barn til et andet land uden den anden forælders samtykke, når sidstnævnte er blevet frataget forældremyndigheden eller sin kontraktsevne. Hvis en forælder er blevet frataget sin forældremyndighed eller kontraktsevne, har den anden forælder den fulde forældremyndighed (artikel 115 i loven om ægteskab og familieforhold (*Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*)).

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Begge forældres samtykke til flytning af barnet til et andet land er altid påkrævet, undtagen i tilfælde hvor den ene forælder har den fulde forældremyndighed. I henhold til loven om ægteskab og familieforhold har faderen og moderen fælles forældremyndighed (artikel 4, stk. 3).

Forældrene udøver forældremyndigheden efter fælles overenskomst og i overensstemmelse med barnets tarv (artikel 113 i loven om ægteskab og familieforhold). Beslutninger om, i hvilket land et barn skal bo, er omfattet af udøvelsen af forældremyndigheden.

Hvis forældrene ikke er samboende og ikke begge er ansvarlige for omsorgen for og opfostringen af barnet, tager de begge efter fælles overenskomst og i overensstemmelse med barnets tarv (artikel 113, stk. 2, i loven om ægteskab og familieforhold) beslutning om spørgsmål, som har væsentlig indflydelse på barnets udvikling, f.eks. flytning af barnet til et andet land.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis forældrene ikke formår at nå til enighed om udøvelsen af forældremyndigheden, bistår et socialforvaltningscenter dem med at nå til enighed. Et socialforvaltningscenter bistår ligeledes forældrene med at nå til enighed, hvis de er uenige om spørgsmål, som har væsentlig indflydelse på barnets udvikling, og hvis de ikke er samboende og ikke begge er ansvarlige for omsorgen for og opfostringen af barnet.

Hvis forældrene selv med socialforvaltningscentrets mellemkomst er ude af stand til at blive enige om spørgsmål, som har væsentlig indflydelse på barnets udvikling, træffer retten afgørelse om spørgsmålet i en mindelig procedure på begæring af en af eller begge forældre. Begæringen skal ledsages af dokumentation fra et kompetent socialforvaltningscenter, hvoraf det fremgår, at forældrene med centrets mellemkomst har forsøgt at nå til enighed om udøvelsen af forældremyndigheden. Inden retten træffer sin afgørelse, påhviler det den at indhente en udtalelse om barnets tarv fra et socialforvaltningscenter. Retten tager ligeledes hensyn til barnets ønske, hvis barnet selv eller en person, som barnet har tillid til og selv har udvalgt, udtrykker et sådant ønske, under forudsætning af at barnet er i stand til at forstå betydningen og konsekvenserne af dette ønske.

Det ovenstående fremgår af artikel 113 i loven om ægteskab og familieforhold.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Hvis spørgsmålet om væsentlig indflydelse på barnets udvikling opstår i forbindelse med en midlertidig flytning af barnet, finder samme regler anvendelse på såvel den midlertidige flytning som en flytning af længere varighed.

Sidste opdatering: 05/03/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Slovakiet

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Hvis det udelukkende drejer sig om et kortvarigt ophold med henblik på f.eks. kortvarige kurser, familiebesøg, en lejr eller ferie osv. Det centrale er, at hverken barnet eller forældrene har til hensigt, at barnet skal have fast bopæl i den anden stat.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Når der er tale om en permanent flytning til udlandet.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Det er vigtigt at henvende sig til en værgemålsret (*poručenský súd*), der træffer afgørelse om det vigtige spørgsmål om forældremyndighed. Værgemålsretten kan navnlig give tilladelse til, at barnet flytter permanent til udlandet.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Se ovenfor. Der findes ingen sådanne formularer.

Sidste opdatering: 22/04/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Finland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Barnets værger og beslutninger vedrørende barnet er omfattet af lov om forældremyndighed og samværsret (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (361/1983).

Hvis den ene forælder har eneforældremyndighed over barnet, træffer denne forælder beslutninger vedrørende barnet, herunder barnets bopæl, og kan derfor flytte barnet til en anden stat uden den anden forælders samtykke.

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed over barnet, har de i fællesskab ansvaret for de forpligtelser, der følger af forældremyndigheden, og træffer i fællesskab beslutninger vedrørende barnet.

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed over barnet, kan en domstol træffe afgørelse om fordelingen af ansvarsområder mellem dem. Den kan med andre ord træffe afgørelse om beslutningsbeføjelser vedrørende specifikke forpligtelser, der kun påhviler den ene forælder. I afgørelsen om forældremyndighed kan retten afsige kendelse o, at den ene af forældrene alene kan beslutte, hvor barnet skal bo.

Hvis retten har bestemt, at kun én værge har beføjelse til at træffe beslutning om, hvor barnet skal bo, kan denne værge flytte barnet til en anden stat uden den anden forælders samtykke.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed over barnet, kan ingen af dem som hovedregel flytte barnet til en anden stat uden den anden forælders samtykke.

Se også svaret på det foregående spørgsmål.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis den ene forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet flyttes til en anden stat, kan sagen indbringes for retten.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Der findes ingen særlige regler i Finland vedrørende midlertidig flytning, f.eks. i forbindelse med ferier, og der findes ingen formularer, der bruges til at give samtykke.

En retsafgørelse om samværsretten med barnet kan indeholde bestemmelser om, hvorvidt en forælder kan rejse til udlandet med barnet under et sådant samvær.

Sidste opdatering: 10/05/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Sverige

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Hvis to personer har fælles forældremyndighed over et barn, kræves der normalt en fælles beslutning i forbindelse med barnets personlige anliggender, herunder både vedrørende korte rejser til udlandet og permanent flytning. Hvis barnet kun bor hos den ene af de to forældre med fælles forældremyndighed, vil den forælder, som barnet bor hos, dog blive anset for at have ret til at beslutte, hvor barnet skal opholde sig i sin fritid, herunder under korte ophold i udlandet, så længe dette ikke strider mod barnets ret til samvær med den anden forældremyndighedsindehaver.

En forælder, der har forældremyndigheden over barnet alene, har ret til at tage barnet med sig på rejser til udlandet eller til at flytte permanent til udlandet med barnet uden den anden forælders samtykke. Den forælder, der har forældremyndigheden alene, skal dog tage hensyn til den anden forælders eventuelle samværsret. Den tilbageblevne forælder, som barnet har ret til samvær med, kan anmode om at få afgørelsen om samvær gennemtvunget i det land, barnet er flyttet til, hvis dette er muligt efter de dér gældende regler. Den tilbageblevne forælder kan også anmode om samvær efter Haagerkonventionen af 1980, hvis konventionen finder anvendelse i det land, som barnet bor i. Hvis en person, der er indehaver af forældremyndigheden alene, ikke efterkommer en afgørelse om samvær og dermed ikke opfylder barnets behov for en tæt og god kontakt med begge forældre, vil dette normalt få betydning for, hvordan en svensk ret bedømmer forældremyndighedsspørgsmålet i en eventuel efterfølgende retssag. Forældrene har således fælles ansvar for at sørge for, at samværet fungerer.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 1, kan forældre med fælles forældremyndighed træffe fælles beslutninger om anliggender vedrørende barnet, herunder om ophold i udlandet. Det følger også af svaret på spørgsmål 1, at der, selv hvis én af forældrene har forældremyndigheden alene, er visse situationer, hvor denne forælder skal tilpasse korte eller permanente ophold i udlandet til barnets ret til samvær med den anden forælder. At flytte et barn ulovligt kan udgøre en strafbar handling efter svensk ret.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, har én af forældrene i visse situationer ret til at træffe en beslutning alene vedrørende barnets anliggender. Denne mulighed er betinget af, at den anden indehaver af forældremyndigheden på grund af fravær, sygdom eller af anden årsag er forhindret i at være med til at træffe beslutninger, som kun vanskeligt lader sig udskyde. Beslutninger af afgørende betydning for barnets fremtid kan ikke træffes på denne måde, medmindre dette helt åbenbart er det bedste for barnet. Socialforvaltningen (*socialnämnden)* kan desuden træffe beslutning om psykiatrisk behandling eller psykologbehandling, hvis det er nødvendigt af hensyn til barnets tarv, også selv om kun én af forældrene giver sit samtykke hertil.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Det samme gælder, hvis en af forældrene er indehaver af forældremyndigheden alene. Hvis barnet kun bor hos den ene af de to forældre med fælles forældremyndighed, vil den forælder, som barnet bor hos, blive anset for at have ret til at beslutte, hvor barnet skal opholde sig i sin fritid, herunder under korte ophold i udlandet (se svar på spørgsmål 1). Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, kan én af forældrene efter afgørelse truffet af socialforvaltningen tage barnet med til udlandet med henblik på psykiatrisk behandling eller psykologbehandling uden den anden forælders samtykke (se svar på spørgsmål 3).

Sidste opdatering: 04/07/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - England og Wales

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

I henhold til lovgivningen i England og Wales kan et barn lovligt fjernes fra Det Forenede Kongerige. En tilkendelse af bopælsretten er en retsafgørelse, hvori det fastlægges, hvem barnet bør bo hos eller tilbringe tid med. Artikel 13, stk. 2, i børneloven af 1989 (*Children Act 1989*) giver mulighed for, at en person, der har fået tilkendt bopælsretten (tidligere kendt som bopælsret og samkvemsret), må fjerne barnet fra Det Forenede Kongerige i en periode på under en måned (f.eks. i forbindelse med en ferie).

Dette er i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, i loven om bortførelse af børn af 1984 (*Child Abduction Act 1984*), i henhold til hvilken en person ikke begår en strafbar handling ved at tage eller sende barnet ud af Det Forenede Kongerige, hvis denne person har fået tilkendt bopælsretten, og hvis denne fjernelse vedrører en periode på under en måned.

Hvis der ikke foreligger en gældende bopælsordning, kan en forælder med eneforældreansvar lovligt fjerne et barn fra Det Forenede Kongerige uden tilladelse fra den anden forælder. Den anden forælder, der ikke har forældreansvar, kan dog forhindre, at et barn fjernes fra jurisdiktionen ved at anmode domstolene i England og Wales om at afsige en kendelse om forbud mod visse handlinger. Denne kan også anmode domstolene om en retsafgørelse vedrørende forældreansvaret. Artikel 3, stk. 1, i *Children Act 1989* indeholder en definition af "forældreansvar".

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

I henhold til artikel 13 i *Children Act 1989* kan ingen i tilfælde af en gældende bopælsordning fjerne barnet fra Det Forenede Kongerige uden skriftligt samtykke fra enhver person, der har forældreansvar over for barnet, eller uden rettens tilladelse.

Endvidere bestemmes det i artikel 1 i *Child Abduction Act 1984*, at en forælder (og bestemte andre personer, herunder en værge for barnet, en person, der har fået tilkendt bopælsretten, eller en person, som barnet bor sammen med) begår en strafbar handling (bortførelse af et barn), hvis vedkommende tager eller sender et barn ud af Det Forenede Kongerige uden det pågældende samtykke (dvs. samtykke fra barnets mor og barnets far, hvis han har forældreansvar — eller samtykke fra andre personer som anført ovenfor).

Hvis der ikke findes en bopælsordning, men mere end én person har forældreansvar over for barnet, må ingen personer med forældreansvar over for barnet fjerne barnet fra Det Forenede Kongerige, medmindre der foreligger et samtykke fra de øvrige indehavere af forældreansvar eller tilladelse fra retten.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

En forælder, der har fået tilkendt bopælsretten, og som ønsker at fjerne barnet permanent fra Det Forenede Kongerige, kan på lovlig vis flytte med barnet uden rettens indblanding, hvis den pågældende forælder har indhentet skriftligt samtykke fra den anden forælder med forældreansvar eller enhver anden person, der er indehaver af forældreansvaret. Hvis dette samtykke afvises, skal der indgives en ansøgning til retten om tilladelse til permanent fjernelse af barnet fra England og Wales (artikel 13, stk. 1, i *Children Act 1989*).

Hvis der ikke findes en bopælsordning, skal en person, der har forældreansvar over for barnet, og som ønsker at fjerne barnet permanent fra Det Forenede Kongerige, søge om rettens tilladelse, hvis der ikke kunne indhentes samtykke fra den anden indehaver af forældreansvaret.

I England og Wales vil barnets tarv altid være den vigtigste og afgørende faktor ved internationale flytninger. Dommere ved familiedomstolene (*Family Courts*) vil i hvert enkelt tilfælde tage hensyn til alle de oplysninger, de råder over, før der afsiges en uafhængig dom. De skal først og fremmest træffe afgørelser, der er i barnets bedste interesse. Når der skal træffes afgørelse i sådanne sager, vil barnets tarv altid være det vigtigste hensyn, retten skal tage. *Children Act 1989* sikrer lovbestemt beskyttelse af børns tarv i tilfælde af flytninger fra England og Wales.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Svaret på spørgsmål 1 ovenfor indeholder bestemmelser om lovlig fjernelse af et barn fra Det Forenede Kongerige i en periode på under en måned. En person, som har fået tilkendt bopælsretten, kan tage barnet med til udlandet i **mindre end en måned** og har derfor ikke brug for den anden forælders samtykke til at tage barnet med på ferie.

Sidste opdatering: 10/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Nordirland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

I henhold til lovgivningen i Nordirland kan et barn lovligt fjernes fra Det Forenede Kongerige. Artikel 13, stk. 1, i børnebekendtgørelsen af 1995 (*Children (Northern Ireland) Order 1995*) giver mulighed for, at en person, der har fået tilkendt bopælsretten, må fjerne barnet fra Det Forenede Kongerige i en periode på under en måned.

Dette er i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2A, i loven om bortførelse af børn af 1985 (*Child Abduction (Northern Ireland) Order 1985*), i henhold til hvilken en person ikke begår en strafbar handling ved at tage eller sende barnet ud af Det Forenede Kongerige, hvis denne person har fået tilkendt bopælsretten, og hvis denne fjernelse vedrører en periode på under en måned (så længe der ikke er afsagt en kendelse, der forbyder fjernelsen af barnet).

Hvis der ikke findes en bopælsordning, og moren har eneforældreansvar, kan hun på lovlig vis fjerne barnet fra Det Forenede Kongerige uden farens tilladelse. Hvis faren til barnet ikke er indehaver af forældreansvaret, kan denne dog forsøge at forhindre, at et barn fjernes fra jurisdiktionen, ved at anmode domstolene i Nordirland om at afsige en kendelse om forbud mod visse handlinger. Han kan også søge domstolene om at få tilkendt forældreansvaret (*Children (Northern Ireland) Order 1995* indeholder en definition af "forældreansvar") eller en bopælsordning (får faren tilkendt bopælsretten, skal retten også træffe afgørelse om forældreansvar).

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

I henhold artikel 13 i *Children (Northern Ireland) Order 1995* kan ingen i tilfælde af en gældende bopælsordning fjerne barnet fra Det Forenede Kongerige i en periode på over en måned uden skriftligt samtykke fra enhver person, der har forældreansvar over for barnet, eller uden rettens tilladelse.

Desuden gælder det i henhold til artikel 3, stk. 1, i *Child Abduction (Northern Ireland) Order 1985*, at en person tilknyttet et barn begår en strafbar handling (bortførelse af et barn), hvis vedkommende tager eller sender et barn ud af Det Forenede Kongerige uden det pågældende samtykke.

Hvis der ikke findes en bopælsordning, men mere end én person har forældreansvar over for barnet, må ingen personer med forældreansvar over for barnet fjerne barnet fra Det Forenede Kongerige, medmindre der foreligger et samtykke fra de øvrige indehavere af forældreansvar eller tilladelse fra retten.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

En forælder, der har fået tilkendt bopælsretten, og som ønsker at fjerne barnet permanent fra Det Forenede Kongerige, kan på lovlig vis flytte med barnet uden rettens indblanding, hvis den pågældende forælder har indhentet skriftligt samtykke fra den anden forælder med forældreansvar eller enhver anden person, der er indehaver af forældreansvaret. Hvis dette samtykke afvises, skal der indgives en ansøgning til retten om tilladelse til permanent fjernelse af barnet fra Nordirland (artikel 13, stk. 1, i *Children (Northern Ireland) Order 1995*).

I Det Forenede Kongerige vil barnets tarv altid være den vigtigste og afgørende faktor ved internationale flytninger. Dommere ved familiedomstolene (*Family Courts*) i Nordirland vil i hvert enkelt tilfælde tage hensyn til alle de oplysninger, de råder over, før der afsiges en uafhængig dom. De skal først og fremmest træffe afgørelser, der er i barnets bedste interesse.

Hvis der ikke findes en bopælsordning, bør en person, der har forældreansvar over barnet, og som ønsker at fjerne barnet permanent fra Det Forenede Kongerige, altid indhente skriftligt samtykke fra den anden forælder eller rettens tilladelse til fjernelsen. I modsat fald vil der kunne blive indbragt en sag om barnebortførelse.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Svaret på spørgsmål 1 ovenfor indeholder bestemmelser om lovlig fjernelse af et barn fra Det Forenede Kongerige i en periode på under en måned. En person, som har fået tilkendt bopælsretten, kan tage barnet med til udlandet i **mindre end en måned** og har derfor ikke brug for den anden forælders samtykke til at tage barnet med på ferie.

Sidste opdatering: 10/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Skotland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Enten med særligt samtykke fra de skotske domstole eller under omstændigheder, hvor den anden forælders samtykke ikke er påkrævet (se svar på spørgsmål 2 nedenfor).

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Den anden forælders samtykke skal foreligge, hvis forælderen på det pågældende tidspunkt har og gør en af følgende forældrerettigheder gældende i forhold til barnet:

at have barnet boende hos sig eller på anden vis regulere barnets bopæl

regelmæssigt at opretholde samvær og være i direkte kontakt med barnet, såfremt barnet ikke bor hos den pågældende.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

(Se svar på spørgsmål 1).

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Ja.

Sidste opdatering: 09/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet - Gibraltar

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Artikel 30, stk. 30, i børneloven af 2009 (*Children Act 2009*) giver mulighed for, at en person, der har fået tilkendt bopælsretten, må fjerne barnet fra Gibraltar i en periode på under en måned.

Hvis der ikke foreligger en gældende bopælsordning, kan en forælder med eneforældreansvar lovligt fjerne et barn fra Gibraltar uden tilladelse fra den anden forælder. Den anden forælder, der ikke er indehaver af forældreansvaret, kan dog forhindre, at et barn fjernes fra jurisdiktionen ved at anmode retten om at afsige en kendelse om forbud mod visse handlinger.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

I henhold til artikel 30 i *Children Act 2009* kan ingen i tilfælde af en gældende bopælsordning fjerne barnet fra Gibraltar (perioder op til en måned undtaget) uden skriftligt samtykke fra enhver person, der har forældreansvar over barnet, eller uden rettens tilladelse.

Endvidere bestemmes det i artikel 184 i straffeloven af 2011 (*Crimes Act 2011*), at en forælder (og bestemte andre personer, herunder en værge for barnet, en person, der har fået tilkendt bopælsretten, eller en person, som barnet bor sammen med) begår en strafbar handling (bortførelse af et barn), hvis vedkommende tager eller sender et barn ud af Gibraltar uden det pågældende samtykke (dvs. samtykke fra barnets mor og barnets far, hvis han har forældreansvar — eller samtykke fra andre personer som anført ovenfor).

Hvis der ikke findes en bopælsordning, men mere end én person har forældreansvar over for barnet, må ingen personer med forældreansvar over for barnet fjerne barnet fra Gibraltar, medmindre der foreligger et samtykke fra de øvrige indehavere af forældreansvar eller tilladelse fra retten.

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

En forælder, som har fået tilkendt bopælsretten, og som ønsker at fjerne barnet permanent fra Gibraltar, kan på lovlig vis flytte med barnet uden rettens indblanding, hvis den pågældende har indhentet skriftligt samtykke fra den anden forælder med forældreansvar eller enhver anden person, der er indehaver af forældreansvaret. Hvis dette samtykke afvises, skal der indgives en ansøgning til retten om tilladelse til permanent fjernelse af barnet fra Gibraltar (artikel 30 i *Children Act 2009*).

Barnets tarv vil altid være den vigtigste og afgørende faktor ved internationale flytninger. Dommere vil i hvert enkelt tilfælde tage hensyn til alle de oplysninger, de råder over, før der afsiges en uafhængig dom. De skal først og fremmest træffe afgørelser, der er i barnets bedste interesse.

Hvis der ikke findes en bopælsordning, skal en person, der har forældreansvar over for barnet, og som ønsker at fjerne barnet permanent fra Gibraltar, søge om rettens tilladelse, hvis der ikke kunne indhentes samtykke fra den anden indehaver af forældreansvaret.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser.

Svaret på spørgsmål 1 ovenfor indeholder bestemmelser om lovlig fjernelse af et barn fra Gibraltar i en periode på under en måned. En person, som har fået tilkendt bopælsretten, kan tage barnet med til udlandet i **mindre end en måned** og har derfor ikke brug for den anden forælders samtykke til at tage barnet med på ferie.

Sidste opdatering: 09/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.